

og dygtige. Og dette ere de, fordi de spise bedre, bo bedre, klæde sig bedre og oplæres bedre end de europæiske. De hævde en høj *standard of life*. Dette er først til Fordel for dem selv, og bliver derefter ogsaa til Fordel for Industrien.

Det industrielle Supremati tilhører det Folk, hvis Arbejdere tjene bedst og leve bedst. *A. P.-St.*

Storbritannien og Irlands Indførsel af danske Landbrugsprodukter i Aarene 1890—1892.

Kan et enkelt Land betegnes som Verdensmarkedet for Landbrugsprodukter, da er det som bekendt England. I det engelske Marked spekulere Indiens og Amerikas Hvededyrkere, Avstraliens Uldproducenter og La Platastaternes Kvægopdrætttere, Kinas Risproducenter, danske, franske, svenske, tyske og new-zealandske Mælkerier, hollandske og norske Margarinefabriker etc. etc. Det er enorme Summer, England aarlig betaler for de fremmede Tilførsler: for 1892 anslaaer den engelske Statistik Værdien af det indførte levende Kvæg til ca. 9,4 Mill. £, af Korn til ca. 58 Mill. £, af Bacon til ca. 4 Mill., af andet *dead-meat* til ca. 18,3 Mill. £, af Smør til 12 Mill., af Margarine til 3,2, Ost ca. 5,4, Æg ca. 3,8 Mill. £ osv. De Priser, der opnaas paa Englandsmarkedet, have nær sagt Betydning for ethvert europæisk Landbrugs Rentabilitet, og det er da ikke til at forundre sig over, at man i Udlandet med Opmærksomhed følger *gentleman-farmer*'ens Bestræbelser for at faa sit Landbrug beskyttet mod den vældige fremmede Konkurrence. Det engelske Landbrug gennemgaar for Tiden en Krise, der er haard som Tyver-

og dygtige. Og dette ere de, fordi de spise bedre, bo bedre, klæde sig bedre og oplæres bedre end de europæiske. De hævde en høj *standard of life*. Dette er først til Fordel for dem selv, og bliver derefter ogsaa til Fordel for Industrien.

Det industrielle Supremati tilhører det Folk, hvis Arbejdere tjene bedst og leve bedst. *A. P.-St.*

Storbritannien og Irlands Indførsel af danske Landbrugsprodukter i Aarene 1890—1892.

Kan et enkelt Land betegnes som Verdensmarkedet for Landbrugsprodukter, da er det som bekendt England. I det engelske Marked spekulere Indiens og Amerikas Hvededyrkere, Avstraliens Uldproducenter og La Platastaternes Kvægopdrætttere, Kinas Risproducenter, danske, franske, svenske, tyske og new-zealandske Mælkerier, hollandske og norske Margarinefabriker etc. etc. Det er enorme Summer, England aarlig betaler for de fremmede Tilførsler: for 1892 anslaaer den engelske Statistik Værdien af det indførte levende Kvæg til ca. 9,4 Mill. £, af Korn til ca. 58 Mill. £, af Bacon til ca. 4 Mill., af andet *dead-meat* til ca. 18,3 Mill. £, af Smør til 12 Mill., af Margarine til 3,2, Ost ca. 5,4, Æg ca. 3,8 Mill. £ osv. De Priser, der opnaas paa Englandsmarkedet, have nær sagt Betydning for ethvert europæisk Landbrugs Rentabilitet, og det er da ikke til at forundre sig over, at man i Udlandet med Opmærksomhed følger *gentleman-farmer*'ens Bestræbelser for at faa sit Landbrug beskyttet mod den vældige fremmede Konkurrence. Det engelske Landbrug gennemgaar for Tiden en Krise, der er haard som Tyver-

nes, og indflydelsesrige Mænd — som den nys afgaaede Landbrugsminister Mr. *Chaplin* — have gjort sig til Talsmænd for det brændende Ønske, som Flertallet af de engelske Landmænd nære: Beskyttelsestold for Landbrugsprodukter*). Heldigvis for vort og andre Landbrug er der dog liden Udsigt til, at England forlader *the free trade*.

Det engelske Marked har ikke længer en saa stor Betydning for vort Landbrug, som det endnu havde for faa Aar siden, før Tyskland blev Afsætningsstedet for vort Kvæg og vore Svin. Dog endnu har det som Modtager af vore vigtigste Landbrugsfrembringelser, Smørret og Flæsket, den største Betydning for det danske Landbrug.

Indførselen af danske Landbrugsprodukter til Storbritannien og Irland har i de 3 sidste Aar haft den i omstaaende Tabel viste Størrelse og Værdi.

Hvad Smørtilførselen angaar, staar Danmark som en smuk Nummer Et, Frankrig, der følger næst efter, tilførte i 1892 542,687 cwts., derefter følger Sverige med kun 228,885 cwts. De forenede Stater i Nord Amerika tilføre mest Bacon (i 1892: 2,895,951 cwts.), derefter følger Danmark, hvis Tilførsel var over dobbelt saa stor som de andre Landes Tilførsel tilsammen. Hvad Ægtilførselen angaar, kommer Danmark som Nr. 5 i Rækken, det staar her omtrent sammen med Rusland. For levende Hornkvægs Vedkommende veg Danmark tidligere kun for de Forenede Stater og

*) Paa Landbrugskonferencen i London d. 7. og 8. Decbr. ifjor vedtoges en Resolution, der udtalte Ønsket om, at »alle konkurrerende Indførselsvarer paalægges en Told, der svarer til de Skatter og Afgifter, den hjemlige Produktion maa bære«.

	1890		1891		1892	
	Stkr.	£	Stkr.	£	Stkr.	£
Stude og Tyre	21,238	245,578	8,602	91,481	901	9,455
Køer	32,669	357,584	11,998	129,355	844	8,942
Kalve	22,021	79,308	6,263	22,756	260	880
Faar og Lam	139,465	203,449	65,368	95,561	38,529	48,100
Svin	1,420	5,671	*	*	*	*
	cwts.		cwts.		cwts.	
Bacon	465,866	1,334,095	580,868	1,582,878	681,882	1,919,392
Smør	824,749	4,122,257	876,211	4,865,844	863,522	4,848,735
	Gt. Hunds.		Gt. Hunds.		Gt. Hunds.	
Æg	1,145,258	359,759	1,161,174	395,963	2,247,968	413,469

Kanada, men de sidste Par Aars forøgede Afsætning til Tyskland og det engelske Forbud (af 4. Februar 1892) mod Indførsel af levende dansk Kvæg og Faar har nu helt forandret dette Forhold. Hvad vi tilføre af Korn og Mel er kun højst ubetydeligt, det indskrænker sig væsentligst til noget Byg og lidt Hvedemel. derimod have vi i de senere Aar vundet nogen Indgang med vor Frugt, og denne Udførsel kan sikkert bringes op.

Det eneste fremmede Land, der nu (efter Forbudene i Februar, Marts og November 1892), har Ret til at indføre levende Kreaturer til Storbritannien, er et dansk Biland: Island. De forenede Stater i Nordamerika og Kanada maa indføre levende Kvæg, der imidlertid skal slagtes i Ankomsthavnen, alle andre Lande maa kun indføre slagtet Kvæg.

H. Hertel.

Til Arbejderspørgsmaalet.

Storhertugdømmet Luxemburg, der af Størrelse jo omtrent er som Fyn, har fra 1ste December 1892 søgt at løse den Opgave: at bringe Arbejdsgivere og Arbejdssøgende sammen, paa følgende Maade: ved alle Posthuse er der blevet indrettet en Slags *bourses de travail*, idet enhver Arbejdsgiver eller Arbejder, der søger henholdsvis Arbejdere og Arbejde, skriver sin Anmodning paa dertil indrettede Brevkort, der indgaa til Centralposthuset i Luxemburg. Samtlige Ansøgninger registreres her, og hver Aften, naar den sidste Post er indkommet, bliver der foretaget en Sammenstilling af alle de modtagne Ansøgninger, og denne